

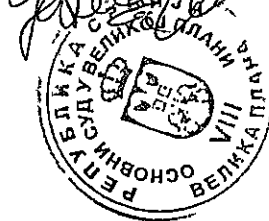
Република Србија
ОСНОВНИ СУД У ВЕЛИКОЈ ПЛАНИ
К.275/19
23.08.2024. године
ВЕЛИКА ПЛАНА

ИНФОРМАТИЧАРУ

У прилогу достављамо пресуду Вишег суда у Смедереву Кж1.190/23 од 07.12.2023. и налог за плаћање трошкова ради ради истицања преко интернет станице суда Вулићевић Ивану из Смедеревске Паланке улица Незнаног јунака број 47.

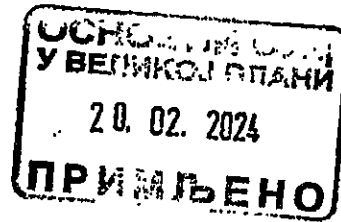
Судија

Удџеша Мачак

Република Србија
ВИШИ СУД У СМЕДЕРЕВУ
Кж1 190/23
Датум: 07.12.2023. године
Смедерев

У ИМЕ НАРОДА

Виши суд у Смедереву, као другостепени, у већу састављеном од вршиоца функције председника суда - судије Слађане Бојковић, као председника већа и судија Предрага Лукића и Драгослава Милановића, као чланова већа, са записничарем Јованом Николић, у кривичном предмету окривљеног Ивана Вулићевића из Смедеревске Паланке, због кривичног дела тешка телесна повреда из члана 121. став 1. Кривичног законика, поступајући по жалбама јавног тужиоца Основног јавног тужилаштва у Великој Плани и браниоца окривљеног Ивана Вулићевића, адвоката Зорана Д. Богићевића из Смедеревске Паланке, изјављеним против пресуде Основног суда у Великој Плани К 275/19 од 05.07.2023. године, на седници већа одржаној дана 07.12.2023. године, а по прибављеном мишљењу ВЈТ у Смедереву, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈАЈУ СЕ као неосноване жалбе јавног тужиоца Основног јавног тужилаштва у Великој Плани и браниоца окривљеног Ивана Вулићевића, адвоката Зорана Д. Богићевића из Смедеревске Паланке, па се пресуда Основног суда у Великој Плани К 275/19 од 05.07.2023. године, **ПОТВРЂУЈЕ**.

Образложење

Пресудом Основног суда у Великој Плани К 275/19 од 05.07.2023. године окривљени Иван Вулићевић из Смедеревске Паланке оглашен је кривим за извршење кривичног дела тешка телесна повреда из члана 121. став 1. Кривичног законика и изречена му је условна осуда, којом је утврђена казна затвора у трајању од 6 (шест) месеци која се неће извршити уколико у року од једне године од правноснажности пресуде на учини ново кривично дело.

Истом пресудом, оштећени Ивица Јаковљевић је за остваривање имовинскоправног захтева упућен на парнични поступак.

Окривљени је обавезан да плати суду на име паушала 5.000,00 динара и на име трошкова кривичног поступка износ од 34.000,00 динара, а такође на име трошкова кривичног поступка Основном јавном тужилаштву у Великој Плани износ од 7.000,00

динара и оштећеном на име трошкова кривичног поступка износ од 181.687,50 динара, све у року од 15 дана од правноснажности пресуде под претњом принудног извршења.

Против наведене пресуде жалбу је благовремено изјавио бранилац окривљеног Ивана Вулићевића, адвокат Зоран Д. Богићевић из Смедеревске Паланке, наводећи да исту побија из свих законом дозвољених разлога, са предлогом да другостепени суд побијану пресуду укине и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање.

Жалбу је такође, благовремено изјавио и јавни тужилац Основног јавног тужилаштва у Великој Плани, због одлуке о кривичној санкцији, са предлогом да Виши суд у Смедереву побијану пресуду преиначи у погледу одлуке о кривичној санкцији и окривљеног Ивана Вулићевића осуди на казну затвора у трајању од 6 (шест) месеци.

Глави јавни тужилац Вишег јавног тужилаштва у Смедереву, у свом акту КТЖ бр. 219/23 од 07.12.2023. године, предложио је да се жалба Основног јавног тужилаштва у Великој Плани усвоји и побијана одлука преиначи у смислу жалбених навода, а да се жалба браниоца окривљеног одбије као неоснована.

Виши суд у Смедереву, као другостепени, размотрио је целокупне списе предмета заједно са побијаном пресудом и то у оквиру основа, дела и правца побијања истакнутих у жалбама, у смислу одредбе члана 451. став 1. Законика о кривичном поступку, па је у складу са одредбом члана 457. истог закона нашао:

Жалбе су неосноване.

~~Неосновано се жалбом браниоца окривљеног и тиче да је првостепени суд учинио битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11. Законика о кривичном поступку, јер је изрека пресуде неразумљива.~~

Насупрот жалбеним наводима, из изреке првостепене пресуде јасно произилази да је окривљени оглашен кривим и да му је изречена условна осуда тако што му је утврђена казна затвора у трајању од 6 (шест) месеци, која се неће извршити уколико у року од једне године од правноснажности пресуде не учини ново кривично дело.

Као неосновани оцењени су и жалбени наводи да је првостепени суд непотпуно утврдио чињенично стање, због чега се не може утврдити ко је од сведока са ким био у друштву, да ли је постојала ограда или не, ко је коме пришао, ко кога познаје и ко је непознато лице које је ударило или гурнуло оштећеног.

Наиме, чињенично стање засновано је не само на исказу оштећеног - који је у току читавог поступка био доследан, недвосмислен и изричит у погледу околности да га је окривљени Иван Вулићевић, кога није познавао од раније, након краће расправе у угоститељском објекту „Страда“ у Смедеревској Паланци, док су се налазили на галерији поменутог објекта, у једном тренутку одгурнуо од себе, те је оштећени пао са висине од два метра на степениште које води до подрумских просторија, услед чега је задобио тешке телесне повреде.

Овакво чињенично стање произилази и из материјалних доказа и то из садржине пријаве повреда Опште болнице „Стефан Високи“ у Смедеревској Паланци од 22.12.2013. године, број протокола 2561 - у којој је између осталог наведено да се

оштећени на преглед јавио 22.12.2013. године у 05.00 часова - дакле, непосредно након предметног догађаја и да су код оштећеног констатоване тешке телесне повреде, што произилази и из извештаја лекара специјалисте исте установе од истог дана.

Такође, из налаза и мишљења сталног судског вештака за област медицине др Миомира Кражића од 17.07.2015. године утврђује се да је оштећени критичном приликом задобио следеће повреде: прелом крила десне бедрене кости, прелом слабинског кичменог пршљена, нагњечину у пределу десног колена и рану у пределу горњег капка десног ока, од чега су прве две квалификоване као тешке телесне повреде, док су друге две квалификоване као лаке телесне повреде, а као највероватнији механизам настанка опредељен је пад са висине на тврду подлогу, изузев повреде у пределу ока - која, према наводима вештака са главног претреса од 02.06.2023. године, није настала приликом пада, па је следствено томе могла настати у непосредном контакту окривљеног и оштећеног у склопу описаних дешавања.

Осим тога, иако сведоци који су испитани током поступка нису видели како је дошло до повређивања оштећеног, сви су сагласно потврдили да им је оштећени непосредно након критичног догађаја, када су видели да је повређен, рекао да га је окривљени Иван Вулићевић гурнуо са галерије.

Са друге стране, наводи окривљеног да је оштећени сам пао, нису поткрепљени ниједним доказом изведеним током поступка.

Имајући у виду наведено, првостепени суд је правилно утврдио да исказ оштећеног треба прихватити у целисти будући да је исти јасан, логичан и доследан, да се оштећени исте вечери јавио лекару ради указивања медицинске помоћи, као и да није познавао окривљеног од раније и није са њим био ни у каквом сукобу, те да нема разлога да истог лажно терети.

Првостепени суд је правилно оценио све чињенице и околности од значаја у овој кривичноправној ствари и за своје закључке дао јасне, логичне и прихватљиве разлоге, у поступку пред првостепеним судом изведени су сви потребни докази, те је првостепени суд њиховом правилном оценом, како појединачно тако и у склопу са осталим изведеним доказима, потпуно и правилно утврдио чињенично стање, чијом је оценом правилно применио кривични закон, доносећи одлуку са којом је сагласан и овај суд.

Када је у питању жалба јавног тужиоца Основног јавног тужилаштва у Великој Плани, која се односи на одлуку о кривичној санкцији, по налажењу Вишег суда првостепени суд је правилно ценио све околности које се тичу избора и висине кривичне санкције, па је тако од олакшавајућих околности нашао да је окривљени породичан човек, отац два детета, а од отежавајућих околности узео његову ранију осуђиваност, те је - имајући у виду и протек времена од извршења кривичног дела, и по налажењу овог суда условна осуда, којом је утврђена казна затвора у трајању од 6 (шест) месеци са роком проверавања од једне године, потребна и довољна да се оствари сврха предвиђена законом, у коју спадају и циљеви специјалне превенције.

Наиме, по налажењу овог суда, првостепени суд је приликом избора кривичне санкције, као и индивидуализације исте, дао јасне, потпуне и оправдане разлоге, на адекватан начин ценио олакшавајуће и отежавајуће околности, те је правилно нашао да

у конкретној ситуацији постоје околности која оправдавају изрицање условне осуде, као мере упозорења, те да ће и упозорењем уз претњу казном у конкретном случају бити остварена сврха кривичноправне заштите.

Због наведеног, а на основу члана 457. Законика о кривичном поступку, одлучено је као у изреци пресуде.

Виши суд у Смедереву, дана 07.12.2023. године

Записничар
Јована Николић, с.р.

ВФ ПРЕДСЕДНИКА СУДА
Председник већа - Судија Слађана Бојковић

